

lem for Langeland (P. C. Olsen), deels af det ærede Medlem for Erø (Steenstrup) og deels af det ærede Medlem for Odder (Winther); men disse Betragtninger ere nu tildeels imødegaaede, og jeg kan derfor fatte mig meget kort. Jeg er bange for, at naar man bliver allfor nøieseende og smaalig ved Fordelingen af den Sum, hvorom her er Tale, kommer man let ind i større Vanffeligheder, end man egentlig burde i hele denne Sag. Jeg vil alvorligt fraraade, at man gjør nogen Undtagelse, men jeg vil meget tilraade, at man holder sig til Amtene. Jeg har det Haab, at det ikke vil være saa overmaade længe, inden der kommer en Jernbane paa Langeland, og det vilde da være ubehageligt for denne Ø, om den alene skulde udrede Expropriationsudgifterne ved et saadant Anlæg. Det er desuden heller ikke saa sjeldent, at vi Alle troligt hjælpes ad med at bidrage til Fremme af en eller anden Des særlige Interesser, og jeg troer i det Hele, at man ved saadanne Formaal som Jernbaneanlæg ikke skal være allfor smaalig med Fordelingen af Udgifterne. Lad os huske paa, at vi Alle udgjøre eet Folk, og at Jernbaner, hvis det overhovedet er værd at have dem — hvad jeg antager, det er — ere til Gavn for hele Samfundet, derom kan der ikke være Tvivl. De ere til større Behagelighed for dem, som boe nærmere ved dem, end for dem, som boe fjernere fra dem; det er ganske sandt, men skulde Løgstør og Erø være fritagne for at udrede Bidrag til Expropriationsudgifterne, hvorfor da ikke ogsaa fritage Fæø og Øbøl? At Sprogs vil blive fritagen, forudsætter jeg. Jeg vil, som sagt paa det Alleralvorligste fraraade at gaae ind paa disse Fritagelser. — Om man indenfor Amtsraads-kredsene kan træffe en anden Fordeling end den, hvorom der er Tale i Lovforslaget, skal jeg ikke kunne sige; det kan gjerne være, og jeg er tilbøielig til at troe, at en Fordeling som den, der er antydet af flere ærede Medlemmer, saasom af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og min ærede Ven her ved Siden af mig (Madsen), maastee vil kunne træffes; men man bør ikke i Lovforslaget gaae ind paa at trække Væster eller Linier i kortere eller længere Afstande langs med Jernbanerne. Det vilde føre til mange Mellem-

regninger, og man kunde let tænke sig, at de, som boede udenfor i et saadant Væste og snufkede at veile til Statens Pengepung, kunde sige: Lader os være med, thi da slippe vi saameget nemmere en anden Gang. Alle disse minutieuse Smaaligheder ere efter min Mening uheldige i Tilfælde af den Art, hvorom her er Tale. — Hvorvidt det vil være heldigt at medtage flere Kjøbstæder, end skeet er i Lovforslaget, skal jeg ikke sige Noget om; men jeg troer det ikke. Jeg skal imidlertid ikke undlade at fremhæve, at hvis der gjennem Endbringingsforslag enten af enkelte Medlemmer i Thinget eller af et Udvalg skulde blive Spørgsmaal om at gjøre Forskiel i Størrelsen af det Bidrag, som Kjøbstæderne skulle hbe efter deres Folketal, kunde der rigtignok være Grund til at gjøre det for Middelfart, thi jeg seer ikke rettere, end at denne By snarere gaaer sin Undergang end sin Fremgang imøde ved Jernbanerne, og det vilde derfor være urigtigt at lade den bidrage efter samme Maalestok som Odense, dersom der overhovedet skal være Forskiel, hvad jeg dog ikke vil anbefale; jeg skal blot henstille dette til Overveielse af ærede Medlemmer, som nærmere ville tage sig af dette Lovforslag. Jeg antager, som sagt, at Vanen paa Thyen mere bidrager til at ruinere end til at hjælpe Middelfart, og da jeg seer, at det ærede Medlem, som er valgt der, og som maa kjende dette Forhold bedre end jeg, ikke er tilstede, har jeg ikke villet undlade at fremhæve dette Punkt, for at det kunde komme under nærmere Overveielse i et Udvalg eller paa anden Maade. — Jeg har ikke Videre at sige, og skal derfor ikke opholde det ærede Thing længere.

Indenrigsministeren: Jeg havde ganske vist ikke ventet mig nogen lempeligere Critik af det Forslag til Fordeling af Expropriationsudgifter, som jeg har forelagt, end den, som idag er bleven Forslaget tildeel. Jeg har allerede i Motiverne og ved Forelæggelsen af Lovforslaget udtalt som min Formening, at ethvert Forsøg paa at udfinde særligt de Egne, som nærmest have Fordeel af Jernbaneanlægene, vilde vise sig forgjæves, og jeg forbeholder mig, naar de ærede Medlemmer, som idag have ud-